

Studio Visits 12, 13, 14 July 2016

Gastdocentschap verslagen

Geiten en Koeien en Planten Goats and Cows and Plants

Wieske Wester says in her 'work description' in the current HISK catalogues: "I explore my subjects in its visual appearances as well as in their biological, organic and spiritual state. I try to uncover the essence of the world that goes on behind the façade. The many layers of paint visualize in a direct way the physical and mental competition between the appearance and the essence behind the form. This has to take place during the action of painting. I am trying to capture the spiritual presence of human nature in its original context to urge on the inextricable relationship between humanity and its essential surrounding. It is the energy from which things grow, live and move and that catches my interest."

In the small HISK catalogue she adds: "The act of painting and drawing is important to me, because I believe this is my most direct way to show the authenticity of the human spirit. The silent strength that I see in beans, carrots or cabbages I often use as a starting point for my paintings. They are subjects without a mask and they speak to me because of their lack of visual violence and spectacle. My drawings reveal the human 'raison d'être' and my search for identity. In a direct way, I put these images on paper, like a visual provocation."

On her website she formulates it quite sharply: "I question form as a designer and guide for identity. It is mainly the energy from which things grow, live and move that catches my interest. The physical act of painting and drawing is important to me, because I believe this equals the language of nature."

Als we zitten te praten schrijf ik op uit haar mond: "Ik heb drie jaar bij de bakker gewerkt na de geboorte van mijn zoon Jip Ferri. Hij vindt het superleuk om te tekenen. We tekenen ook wel samen. We hadden laatst een serie bloemen gemaakt en dan had ik de bloem gemaakt en hij het vaasje. Dus we hebben nu een serie thuis hangen van ons samen.

Hoe oud is hij nu?

Zes jaar. En ik had helemaal niet gezegd, dan doe jij het vaasje, of zo, maar hij begon er omheen een soort kaders te maken. Dus, in mijn beleving, heeft hij de vaasjes gemaakt."

Heel leuk!

Ik zag een foto voorbij schieten op Instagram van Rory Pilgrim. Jullie samen in de auto.

Heeft Rory dat gestuurd?

Ik denk het wel.

Rory heeft hier gelogeed en toen zei ik: 'Ik ben druk met Wieske Wester.' Toen zei Rory: 'Oh, haar ken ik heel goed.'

Ja, dat klopt. En hij kent Jip ook, want hij heeft toen, vlak na de geboorte, drie maanden of zo bij mij in huis gewoond in Amsterdam. Dus Rory heeft Jip echt meegemaakt.

Je meent het! Inderdaad begon Rory ook over Jip en de bakker, maar wij hebben niet verder gesproken toen.

Tijdens De Ateliers heb ik hem leren kennen. Toen was hij echt mijn beste maatje, Rory."

"Maar wat ik zo fijn vind, ik weet niet of ik dat al heb verteld, dat ik het zo fijn vind om gewoon uit de natuur te werken, van het platteland en met echte dingen. Dus dat ik me zo graag omring met geiten en koeien en planten. Ik heb wel het verlangen om gewoon in een natuurlijke omgeving te werken, dus eigenlijk weg van de stad en gewoon in rust en ruimte.

En heb je daar al een oplossing voor?

Ja, want ik heb.. ik ga volgend jaar bij mijn vriend wonen. Die heeft een huis gekocht aan de Lek. Daar zijn we nu plannen voor aan het maken. Daar ga ik ook mijn atelier naartoe verhuizen, dus dan komt dat wel goed. En hij is meubelmaker, dus hij werkt ook met z'n handen. Ik weet niet, maar het is heel fijn dat we elkaar helpen. Dat gebeurt nu ook. Hij heeft voor mij de mooie lijsten gemaakt voor mijn expositie in Den Haag.

Die expositie lijkt me wel erg goed geworden, of niet?

Ja, ik ben heel tevreden.

Ik kwam de naam Dominic van den Boogerd tegen op je website, heeft hij de opening gedaan?

Nee, hij heeft mijn tekst geschreven voor de hand-out.

Ah, die tekst werd aan mensen gegeven?

Ik had een aantal namen van mensen doorgegeven aan de galerie en zij hebben uiteindelijk Dominic gekozen en hebben hem gevraagd om een tekst te schrijven.

Toen kwam deze mooie tekst.

Ja, mooi is die he!

Je was zeker wel blij of niet?

Ik ben superblij, ik krijg gewoon allemaal cadeaus de laatste tijd. Nou, het gaat allemaal wel goed, ja.

Op de site evensi.nl/opening-wieske-wester-double-you-double-you-durst-britt/185418100 staat: "Wieske Wester, 11 September — 29 October 2016. Dürst Britt & Mayhew is delighted to present Wieske Wester's first solo exhibition at the gallery. A cabbage, a bunch of bananas or a whiskey glass. The strength that lies in simple and everyday objects is often the starting point for Wieske Wester's work. These are images without masks

'I really don't mind that you are not always aware of other artistic references, because that shows your self-confidence, and a healthy middle finger towards the viewer/art connoisseur.'
Thibaut Verhoeven

that appeal by their lack of visual violence and spectacle, but are nevertheless characterized by a certain degree of ambiguity. Wester’s paintings and drawings depict the human desire for identity, yet are peppered with references to aggression and sexuality. Wrestlers, genitals and figures that hover between beast and man regularly pass in review. For Wester the physical act of painting and drawing is the most direct way to capture the fluidity of human energy.”

“After obtaining her Bachelor’s degree from the Royal Academy of Art in The Hague, at the age of twenty-two Wieske Wester was selected for a two-year working period at De Ateliers in Amsterdam. In 2008 she was nominated for the Buning Brongers Prizes in Amsterdam and for the Focus Abengoa Painting Prize in Seville, Spain. In 2014 she enrolled at the HISK in Ghent to place herself into a new critical context and to further develop her chosen themes and imagery.” Dürst Britt & Mayhew Van Limburg Stirumstraat 47, The Hague.”

Op de website van Wieske www.wieskewester.com vind ik de tekst die Dominic van den Boogerd op verzoek van de galerie als hand-out heeft geschreven voor deze eerste solo: Dominic van den Boogerd, 1959, Breda, Director of post-graduate institute De Ateliers in Amsterdam, art critic and art historian.

‘double you double you’

“The title of Wieske Wester’s first solo exhibition at Dürst Britt & Mayhew, ‘double you double you’ refers not only to the initials of the artist’s name, it also alludes to the magical capacity of art to double the way we perceive ourselves. As Louise Bourgeois once put it: art is a way of recognizing oneself. What we can recognize in the paintings and drawings of Wieske Wester is the raw, primordial nature of human existence.

‘Claw’ (2016) is a good example. What looks like a human hand is in fact the claw of a bonobo, the primate closest to man. It is painted in a gestural manner, with powerful, thick strokes of paint. In his treatise ‘Plastik’ (1778) the German philosopher Johann Gottfried Herder made a distinction between sight (Gesicht) and feeling (Gefühl). To the eye, the world appears as a flat surface, a continuity of one thing alongside another, that is to say, of one facade next to another facade. Through feeling, the world is experienced as a space, a continuity of one thing behind another. The eye is able to acknowledge things only in terms of visual appearances; the hand learns about the form, the hardness, the impenetrability, the weight, the smoothness of things. Infants explore their surroundings by touching things, holding them, and putting them in their mouth. Tactile perception leads to comprehension; it makes you ‘grasp something’. As Herder put

Claw, 2016, oil on linen, 50 x 70 cm

it: dream resides in sight, truth in touch. Wester’s almost haptic painting of a primate’s hand underlines the primacy of manual touch.”

“In Wieske Wester’s world, the distinct realms of humans, animals, plants and minerals seem to fold into one another. In a wonderful surreal mutation, a shell turns into flesh, legs become logs. Identities are drifting, capacities start shifting. In an older work, ‘rocks getting physical’ (2014), massive stone formations get into a fight, as if the mighty clashes of tectonic plates are translated into a landscape-as-wrestling game.”

“The most essential expression in life is probably procreation, the prolongation of species. In the work of Wieske Wester, this powerful force is expressed in pictures that are witty as well as a little unsettling. ‘L’Origine d’Original’, also from 2014, depicts a bunch of carrots in a pot, seen from above, suggesting an abundance of male genitals. The title is of course a wink to Goussave Courbet’s notorious painting ‘L’origine du Monde’ (1866), displaying a woman’s vulva. Courbet rejected the smooth, idealised nudes of academic painting, and advocated a strong realism. The work, once owned by French psychoanalyst Jacques Lacan and nowadays in the collection of the Musée d’Orsay, pushed the limits of what was considered presentable. With a humorous twist, Wester’s L’origine d’Original’ presents the other organ needed for procreation. Her joyful picture gives the act of penetration the festive look of a children’s party.

The fact that in Wester’s work beans, corncobs, mushrooms and cabbages appear as genitals cannot come as a surprise. The sexual innuendo of the images is reminiscent of Lee Lozano’s so called tool paintings from the 1960s, done in an expressionistic cartoon style and suggestive of rather rude sexual acts. Lozano’s tormented works reflect her anxiety about power and gender relations. To Wester’s surprise, she found out only after discovering this remarkable body of work that Lozano was not a man but a woman — just like audiences of Wester’s work often assume the artist is male. Gender distinction does not make much sense to Wester.”

“Take a look at ‘Whatever our noses inhale (smelly moustache)’ from 2014. A bunch of shells, commonly associated with femininity, is combined with a moustache, indicator of masculinity. Male and female merge with one another. All around are noses, breathing, sniffing, smelling. Olfactory perception resides in the genetically oldest areas of human brain, where long term memory and emotions are located. Often, we are not aware of odours, we have no apt words to describe them. Nevertheless, they play an important role in sexual attraction and response to danger. The sense of smell is as essential to life as is the sense of touch, as is referred to in ‘Claw’.”

“Sexual ambiguity lingers in a series of paintings representing landscapes. ‘Clouds’ (2015) and ‘Puddle’ (2015) show clouds, ditches, polders and oth-

er elements of a typical Dutch landscape in a peculiar way, almost like bodies of flesh and blood. Looking at 'untitled' (2015), even those who distrust Freud would find it hard to ignore the fact that the rising rocks very much look like erect penises. What might have sparked these lustful paintings could be anything – a thought, an observation, a fantasy. Fears and desires are involved, I guess, pleasure and aggression, for sure. Especially sensations that give you goose bumps or make your stomach ache.”

“It is typical for Wester to show us the things we enjoy but which are not necessarily good for us. We love a glass of Whisky, ‘Whisky glass #1’ (2015), but are tempted to take one more ‘Whisky glass #2’ (2015), slowly sipping towards drunkenness. The motif of the glass perfectly matches the proportions of the canvas, occupying the full picture plane. The bold handling of paint is loose, vivid, but focussed at the same time. You can’t paint like that when you are drunk. Wester’s blurry whisky glasses portray the gradual loss of coherency with great clarity. To the artist herself, the energy in the execution of the work, be it a painting or a drawing, mimics the energy that make things live, grow, or move: the natural forces of organic life she finds so fascinating. Without doubt, her fast and intense handling of paint stems from intuition and spontaneity, but things never get out of hand. It is this constant flux between let-go and control that is characteristic for Wester’s way of working. It is a pleasure to look at these paintings, to follow the dynamic marks, which the brush has left behind, to enjoy the freshness of colours, the playful movement of lines and, last but not least, to wonder what these strange images might represent. To me, Wester’s work expresses the powerful, pre-lingual experiences we are all familiar with, every experience that momentarily dissolves the division between ourselves and the universe. I am sure it can represent something else to you. That’s why the show is called ‘double you double you’.”

Thank you Dominic van den Boogerd for this great piece of writing on Wieske Wester’s work

There is more to learn about her current solo in The Hague on: chmkoome.wordpress.com/tag/wieske-wester/ “11 september 2016, Wieske Wester is een schilder, een vrouw die schildert. Haar werk oogt primair, krachtig, met rake streken of lijnen en subtiel kleurgebruik. Zij opende gisteren een tentoonstelling bij Dürst Britt & Mayhew die liefhebbers van schilderkunst zeker zal aanspreken. Incidenteel is werk van haar in Den Haag te zien geweest, maar het is een plezier haar werk nu in een solo te kunnen bewonderen.

Er hangen schilderijen en ook tekeningen met onderwerpen als worstelende figuren of portretten die met zekere hand gemaakt zijn. Thema’s zijn, het spanningsveld tussen onschuld en agressie en de primaire ele-

‘...And dont forget when you are doubting that it is inherent to painting. All good artists doubt! I have a wonderful letter from Sol Lewitt saying what he was doing was not good... Searching is doubting.’ Agnès Thurnauer

'I think that she suffers from a typical painter's sickness; the love of the medium. She should learn that she should be an artist in the first place, and not a painter; that she could (possibly) use paint for her art and not be a servant of the idea of painting. When I entered her atelier, she quickly hid her drawings, whereas her paintings were fully exposed. The drawings she makes for herself, while the paintings are made for the public, for the outside world. I have more confidence in the works that she makes for herself.' Koen Theys

menten in het menselijk karakter. Met *L'origine de l'origine* gaf ze eerder commentaar op het bekende doek van Courbet: *L'origine du monde*. Nu hangt er een tekening van een vulva die zo door Marlène Dumas in het begin van haar carrière gemaakt had kunnen zijn. De menselijke sexualiteit als bron van creativiteit die een mengsel van intimiteit en agressie bevat, is duidelijk een element in het werk van Wester. Een schilderij met een tros bananen kan ook feestende penissen of vissen weergeven: het werk doet een zinnelijke inborst vermoeden. De manier waarop haar onderwerpen geïnterpreteerd kunnen worden en de wijze waarop de kunstenaar haar verf doet vloeien bevestigt dat alleen maar. Die dubbelzinnigheid vinden we ook terug in de getekende portretten van apen of mensen. In een vrij agressieve tekenstijl, zijn deze portretten toch heel subtiel neergezet. Ondanks de eenvoud van de onderwerpen wordt zo heel gelaagd werk afgeleverd dat een plezier is om naar te kijken!"

Veel dank 'chmkoole's blog' voor deze mooie tekst over de 'Double You Double You' expositie van WW in Den Haag.

Wieske Wester en ik praten verder, Wieske vertelt: "Ik was net begonnen m'n portfolio te updaten, toen kreeg ik het HISK. Ik ben niet met kunst bezig geweest tot drie jaar na de geboorte van mijn zoon. Mijn contract bij de bakker werd gestopt en precies op dat moment was de deadline voor het HISK. Op De Ateliers kwam ik al in contact met het HISK. Ik ben eigenlijk altijd overprikkeld. Als je ziet wat mensen maken dan ben ik geprikkeld. Ik probeer in m'n werk heel dominante gebaren te maken. Ik ben ook bang dat te laten zien. Ik ben wel blij dat ik het nu kan laten zien. Nu, in de tekeningen, zie ik dat ik er niet meer bang voor ben."

"Thuis, vóór het HISK, ben ik weer begonnen met een werk van twee bij twee meter, een mooi werk. Meer als het werk dat Alexander Ribbink heeft. Het is meer ritme, materie en kleur. Ik bouw vanuit die verf. In een tekening is dat minder. Ik vertrouw zó op m'n hand. Ik verlies me.. Voor mezelf is het duidelijk wat ik doe. Mensen vragen: Wat is het?" Ik keek naar een schelp, tijdens het groeiproces in de baarmoeder in 2009. Toen was ik één maand zwanger. Ik zou daarop willen vertrouwen. Het komt van binnen uit. Ik heb vaak het gevoel dat mensen zoveel weten. In m'n werk voel ik heel vaak twijfel. Als ik iets doe, dan voel ik me één met het werk. Daarna weet ik het niet meer. Bij mij loopt alles door elkaar en alles loopt ineen. Ik heb het grootste vertrouwen.

Je noemde de naam Alexander Ribbink?

Ja, dat was mijn eerste verkoop. Hij had het bonenschilderij gekocht.

Oh ja, dat mooie vleesbonenschilderij. En wanneer is dat?

Dat was 2009. Dat was tijdens de eindshow van De Ateliers, dus, de 'Offspring 2009'. Toen hoorde ik dus dat Alexander wel heel erg geïnteresserd was in de bonen. Alexander is natuurlijk ook sponsor van De Ate-

liers. Dus de sponsors hebben natuurlijk dan altijd wel de eerste keus. En toen heb ik dat aan hem verkocht en het is, geloof ik, meegegaan naar zijn tweede huis in Frankrijk.

Heb je veel geld gekregen?

Voor die verkoop? Ja, tóén was dat voor mij natuurlijk heel veel geld, ja. Het was een doek van twee bij twee meter. Ik heb dat voor 2000 euro toen verkocht. Ik was heel blij dat ik het kwijt was.

Hij was te groot?

Ja.

Te groot om steeds te vervoeren?

Ja, want ik heb toch een hekel aan spullen. Dus eigenlijk alles wat overblijft en wat ik steeds achter me aan moet slepen, dat is echt een last, letterlijk en figuurlijk. Ik ben het liever kwijt.

Dat gaat nu ook goed in Den Haag? Ben je daar aan het verkopen?

Ja, dat gaat ook goed ja. Ja echt. Ik heb er nu vier verkocht, maar de expositie loopt nog tot eind oktober.

Wat heb je verkocht?

Twee schilderijen en twee tekeningen. Het is dus eerlijk verdeeld.

Dat is wel erg leuk voor je. Dan ben je nu zeker bezig met je eindpresentatie voor het HISK?

Ja, ik ben inderdaad aan het nadenken welke werken ik er in wil en hoe ik het precies ga doen. We krijgen, volgens mij, allemaal een hoofdstuk dat we elk mogen invullen zoals we willen. Dus daar ben ik nu over aan het nadenken.

Je moet een lijst opgeven van je spullen?

Ja een lijst en ik moet m'n documentatie op orde hebben en alle details over de werken, de afmetingen en de titels. Dat moet ik allemaal even goed doorgeven en wat voor extra informatie ik er eventueel bij wil.

Heb je nog extra informatie?

Ja, ik zat wel te denken om nog wat zinnen die me zijn bijgebleven van de mensen die zijn langs geweest in m'n atelier, om die daarin te verwerken maar dat weet ik nog niet zeker. Dus, ik ben nu al die rapporten aan het teruglezen.

Wat goed!

Ja, dat is inderdaad heel goed om te doen. En ik ben gewoon aan het denken of ik er nog beeldmateriaal dat ik zelf gebruik, of ik daar nog een aantal van erbij wil doen. Ik moet eens even goed selecteren wat er in moet en wat niet.

Hoeveel mensen zijn in je atelier langs geweest?

In totaal heb ik wel dertig rapporten, of zo. Ik heb ze gisteren allemaal gelezen en ik heb er nu zes uitgepikt waarvan ik dan misschien wel een zin of een klein stukje zou willen toevoegen.

Ik vind het echt fantastisch dat je dit wilt schrijven.

Ik vond het een leuke vraag, want je was degene die ik me het best herinnerde na een tijdje. Toen kwam daar nog bij dat Rory zei: 'Oh, Wieske Wester!', en Rory natuurlijk helemaal blij was.

'There is a remarkable energy in her exercise, zigzagging between drawings and canvases, different sizes and decisions, recognition and abstraction, art-historical sources and the joys of heavy impasto. It felt like watching an athlete practicing in advance of a record leap.'

Minhea Mircan

Flesh beans, 2009, oil on canvas, 200x200 cm

Ja. Woont Rory eigenlijk in Nederland?

Hij heeft een huis in Rotterdam, maar hij is natuurlijk meer in Engeland. Jij kent Jamie toch ook, denk ik?

Ja, die zijn nog steeds samen?

Ja, leuk he.

Superleuk.

Dus Rory is nu net hier geweest omdat hij iets deed in de Nieuwe Kerk in Amsterdam. Toen heeft hij hier gelogeed. Toen is teruggegaan en heeft iets in Sheffield gedaan en nu zit hij in zijn 'hut'. Ik kreeg net gisteren een mailtje van hem. Hij heeft een 'hut' gekocht aan het water in Zuid-Engeland. Net als jij aan de Lek.

Ja, ik ook aan het water...

Jij aan de rivier en hij aan de zuidkust van Engeland.

Wowww, leuk om te horen.

Hij is helemaal blij dat hij dit heeft natuurlijk. Hij komt pas eind van het jaar terug, want dan krijgt hij een kunstprijz in Rotterdam en een tentoonstelling in TENT.

Daar ga ik wel naartoe dan.

Ja, dat zou leuk zijn.

Kijkend naar het werk van Wieske Wester op haar website, naar de tekeningen Cabbage (2015) en Coleslaw (2015) bijvoorbeeld, dan voorzie ik dat haar gedreven hand nog heel veel mooi werk gaat maken daar aan de Lek in haar atelier op het platteland omringd met geiten en koeien en planten, met echte dingen in een natuurlijke omgeving, gewoon in rust en ruimte.

In mijn oor weerklinken haar woorden: "Als ik iets doe, dan voel ik me één met het werk. Daarna weet ik het niet meer. Bij mij loopt alles door elkaar en alles loopt ineen. Ik heb het grootste vertrouwen."

Ik ook, ik heb ook het grootste vertrouwen dat we nog heel veel verrukkelijk werk gaan zien van Wieske Wester, gave tekeningen en wild schilderwerk. Moge die magische muze op haar schouder haar blijvend vergezellen, ononderbroken, eeuwig. Ik verheug me op de geiten en koeien en planten, die nog gaan komen van haar hand.

Wednesday 13 July 2016

Louwrien Wijers, louwrien@louwrienwijers.nl

Bananas #1, 2016, oil on linen, 100 x 130 cm (Photo by G.J. van Rooij)

Nancy, 2016, woodcut print, ink and watercolour on paper, 76x55 cm

Bananas #2, 2016, oil on linen, 70x50 cm (Photo by G.J. Van Rooij)

Casino, 2015, Indian ink and watercolour on paper, 20x50 cm

Whisky glass #1, 2015, oil on linen, 50 x 40 cm

Whisky glass #2, 2015, oil on linen, 50 x 40 cm

Whisky glass #3, 2015, oil on linen, 50 x 40 cm

Fighter kids, 2015, litho crayons on paper, 20x50 cm

Circle wrestling, 2015, combination of 2 drawings, litho crayons on paper, 2x 20 x 30 cm

Wrestler woman, 2015, litho crayons on paper, 50 x 20 cm

Wrestler face, 2015, charcoal and soft pastel on paper, 36 x 25 cm

L'origine d'original, 2014, oil on linen, 50 x 40 cm

Octopussy, 2016, charcoal and oil crayons on paper, 210 x 160 cm

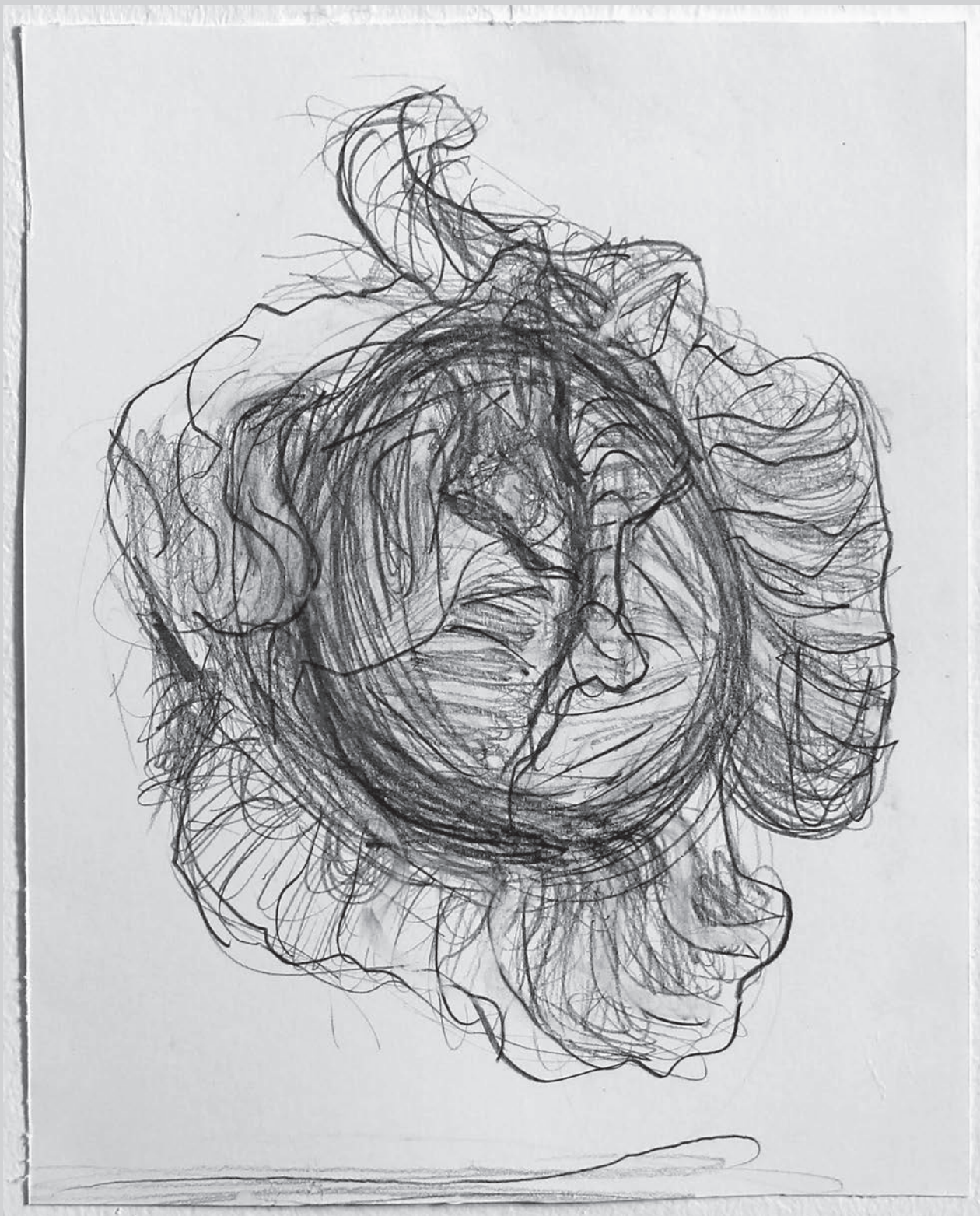

Wood, tits, legs, 2015, oil on linen, 50 x 40 cm

Corn, 2015, oil on linen, 80x60 cm

Cabbage, 2015, graphite on paper, 50 x 25 cm

Where are we?, 2014, graphite on paper, 25 x 32 cm

Puddle, 2015, oil on linen, 50x24 cm

Clouds, 2015, oil on linen, 24 x 30 cm

Without title, 2015, oil on linen, 120 x 90 cm

Rocks getting physical, 2014, oil on linen, 50x40 cm

